



سازمان حفاظت محیط زیست



سازمان شهرداریها و دهیاریهای کشور

شنبه‌های آموزشی

۱۴ اسفند ماه ۱۴۰۰

5 March 2022

۲ شعبان ۱۴۴۳

ویژه کارکنان شهرداری ها و دهیاری ها و شوراهای اسلامی و روستا

آموزه های مدیریت محیط زیست

شماره ۶۲

استحصال زمین از دریا (خشک کردن دریا) یا دریا خواری

استحصال زمین از دریا به معنی خشک کردن دریا با خاکریزی در مناطق اغلب کم عمق ساحلی - دریایی به منظور ایجاد زمین گفته می شود. اکوسیستم های مناطق کم عمق ساحلی، یکی از مهمترین اکوسیستم ها در مناطق دریایی از نظر وجود زیستگاه های حساس نظیر خورها، سواحل گلی جزر و مدی، جنگل های حرا، سواحل صخره ای و آبسنگ های مرجانی می باشند. این مناطق نقشی اصلی را در تولید مثل آبزیان و گذراندن دوران نوزادگاهی آبزیان دارند و در واقع این مناطق زایشگاه و نوزادگاه آبزیان محسوب می گردند. متأسفانه بدلیل توسعه نا متوازن و عدم توجه به مدیریت یکپارچه مناطق ساحلی دریایی این زیستگاه های حساس بدلیل خاک ریزی و استحصال زمین از دریا توسط فعالیت های انسانی در معرض تخریب گسترده قرار دارند.



آمار:

متأسفانه در سال های اخیر بیش از هزاران هکتار از مناطق حساس ساحلی دریایی نظیر آبسنگ های مرجانی و سواحل گلی جزر و مدی در کشور، به دلیل استحصال و خشک کردن دریا از بین رفته است.

راهکار:

آموزش قوانین و مقررات کشور به عموم مردم و رعایت قوانین و مقررات مربوطه، مبنی بر ممنوع بودن هر گونه استحصال زمین از دریا و حفظ حریم ۶۰ متری در ساحل.

پیام نهایی:

استحصال زمین از دریا یکی از عوامل مهم تخریب اکوسیستم های مناطق کم عمق ساحلی دریایی بعنوان زایشگاه و پرورشگاه آبزیان می باشد.



ssafta.imo.org.ir